

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

เรื่อง

การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน

รายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์

A Study of students' satisfaction in learning and teaching
of the LSC 305 Supplier Relationship Management course.

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

รังสีจันทร์ สุวรรณสถิตกร

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2555

หัวข้อวิจัย : การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน
รายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ
ผู้วิจัย : รังสีจันทร์ สุวรรณสถิตกร
หน่วยงาน : สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ
ปีที่พิมพ์ : พ.ศ. 2557

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ ภาคการศึกษาที่ 2/2555 โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม จำนวน 3 กลุ่มเรียน จำนวน 105 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ รองลงมาคือด้านการสอนและเทคนิคการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสื่อประกอบการสอน ตามลำดับ

คำสำคัญ : ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน วิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ

Research Title : A Study of students' satisfaction in learning and teaching of the LSC 305 Supplier Relationship Management course.

Name of Researcher : Rangsrichan Suwansatsikorn

Name of Institution: Department of Logistics and Supply Chain Management, Faculty of Business Administrator.

Year of Publication : B. E. 2557

ABSTRACT

The purposes of this research was to students' satisfaction in learning and teaching of the LSC 305 Supplier Relationship Management course, Department of Logistics and Supply Chain Management, Faculty of Business Administrator, Sripatum University. The sample of this research was 105 of the undergraduate students in the Logistics and Supply Chain Management Department, Faculty of Business Administrator, Sripatum University who registered the Supplier Relationship Management course in the 2nd semester of 2555 academic year by cluster random sampling method. The instrument for collecting data was validated five-rating scale questionnaire. The data was analyzed in percentage, mean and standard deviation.

The results of this research was the current instructional satisfaction of the Supplier Relationship Management course for the undergraduate students in the Logistics and Supply Chain Management, Faculty of Business Administrator, Sripatum University as a whole was at high score. When considering the data individually, the highest score is the personality of the instructor. Then the rest of the teaching/technique of teaching, evaluating data were in the following orders: teaching material supports, quiz and evaluation respectively.

Keywords : Students' satisfaction in learning and teaching, Supplier Relationship Management course.

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งจาก ดร.ภัทราวดี มากมี อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิจัย ซึ่งกรุณารับเป็นที่ปรึกษา และให้คำแนะนำตลอดจนตรวจแก้ไข ข้อบกพร่องในงานวิจัยฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ ทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำงานวิจัยและ พัฒนางานให้มีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยศรี ปทุม ที่ให้ทุนอุดหนุนวิจัยในครั้งนี้ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

รังสีจันทน์ สุวรรณสทิศกร

มิถุนายน 2557

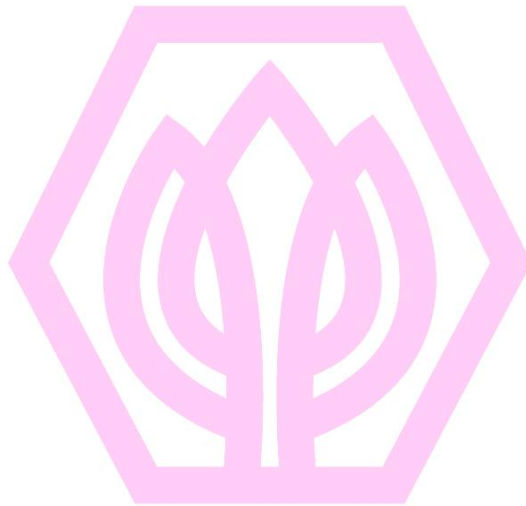
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ..... 1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย 2
	คำถามวิจัย 2
	ขอบเขตของการวิจัย 2
	นิยามศัพท์เฉพาะ..... 3
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ..... 4
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 5
	ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษา..... 5
	ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน 7
	ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับการสอนและเทคนิคการสอน..... 10
	ตอนที่ 4 แนวคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของผู้สอน..... 11
	ตอนที่ 5 แนวคิดเกี่ยวกับสื่อการสอน 15
	ตอนที่ 6 แนวคิดเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล..... 16
	ตอนที่ 7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 19
3	วิธีดำเนินการวิจัย 20
	แบบแผนการวิจัย 20
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 22
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 21
	การเก็บรวบรวมข้อมูล 22
	การวิเคราะห์ข้อมูล 22
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 23
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 32
	สรุปผลการวิจัย 32
	อภิปรายผล 33
	ข้อเสนอแนะ 35

สารบัญ (ต่อ)

บรรณานุกรม.....	37
ภาคผนวก.....	39
ประวัติย่อผู้วิจัย	44

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 24
2	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ จำแนกเป็นรายด้าน 25
3	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ จำแนกตามด้านการสอนและเทคนิคการสอน 26
4	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ จำแนกตามด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ 27
5	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ จำแนกตามด้านสื่อประกอบการสอน 28
6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ จำแนกตามด้านการวัดและประเมินผล 29
7	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ 30

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ในหมวด 6 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 และมาตรา 24 เน้นการจัดการศึกษาที่ยึดผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามความถนัดเต็มศักยภาพ โดยฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการจากประสบการณ์จริง ให้คิดเป็นทำเป็น รักการอ่าน เกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง เกิดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนต้องมีรูปแบบที่หลากหลายเพื่อให้สนองความต้องการของผู้เรียนรายบุคคลได้(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545)

พันธกิจหลักของผู้สอนระดับอุดมศึกษานั้น มีหน้าที่จัดการเรียนการสอน การทำวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ทั้งนี้ผู้สอนส่วนใหญ่ที่สอนในระดับอุดมศึกษาสำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาต่างๆ ที่ไม่ใช่ครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์ และไม่ได้ศึกษาวิชาที่เกี่ยวข้องกับศาสตร์การสอนมาก่อน ทำให้อาจมีปัญหากับเรื่องทักษะในการจัดการเรียนการสอน หรือเทคนิควิธีสอนแบบต่างๆ ซึ่งแนวโน้มของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในปัจจุบันให้ความสำคัญในเรื่องการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยอาศัยปรัชญาการสอนและทฤษฎีการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อประกอบการสอน และการวัดและประเมินผล

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มีประเด็นปัญหาในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากนักศึกษาที่มีความสนใจในการเรียนยังไม่เป็นที่น่าพอใจ เห็นได้จากผลการสอบกลางภาคมีนักศึกษามากกว่าร้อยละ 20 ได้คะแนนไม่ถึงครึ่ง จึงมีความต้องการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษามีความสนใจและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนมากขึ้น ดังนี้ จึงจำเป็นต้องทำการศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน และข้อเสนอแนะของนักศึกษาในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชาดังกล่าว เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์ในการสร้างความพึงพอใจให้กับนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับรายวิชารายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ โดยมีวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชา รายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ ด้านการสอนและเทคนิคการสอน ด้านการใช้สื่อประกอบการสอน ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์ และด้านการวัดและประเมินผล
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของนักศึกษาในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์

คำถามวิจัย

1. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ ด้านการสอนและเทคนิคการสอน ด้านการใช้สื่อประกอบการสอน ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์ และด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับใด
2. ข้อเสนอแนะของนักศึกษาในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนควรเป็นอย่างไร เพื่อให้ให้นักศึกษามีความสนใจและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนมากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

วิธีการวิจัย เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ ในภาคการศึกษา 2/2555

วิธีการเรียน การเข้าเรียนของนักศึกษา เทคนิควิธีการสอน ทักษะการสอน หนังสือ/ตำราประกอบการเรียน การใช้สื่อ/อุปกรณ์การสอน บุคลิกลักษณะของอาจารย์ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ระยะเวลา การดำเนินงานวิจัยใช้ระยะเวลา 1 ภาคการศึกษา คือภาคการศึกษาที่ 2/2555 รวมระยะเวลา 6 เดือน

ขอบเขตด้านประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ ในภาคการศึกษาที่ 2/2555 จำนวนทั้งหมด 136 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา รายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัย การผลิตสัมพันธ์ ภาคการศึกษาที่ 2/2555 ที่สุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster sampling) /หรือแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling)

นิยามศัพท์

ความพึงพอใจของนักศึกษา หมายถึง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน โดยใช้แบบสอบถาม ในรายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน ในภาคเรียนที่ 2/2555 มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Likert rating scale)

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การปฏิบัติการสอนของอาจารย์ตามแผนการสอน เทคนิคการสอน/วิธีสอน การใช้สื่อประกอบการสอน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

แผนการสอน หมายถึง กำหนดการสอนที่มีการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ ปฏิบัติจริงเหมาะสมกับความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนไว้ล่วงหน้า โดยผู้สอน กำหนดว่าจะสอนอะไร สอนอย่างไร ใช้สื่อประกอบการสอนชนิดใด และพฤติกรรมการเรียนรู้ที่คาดหวัง เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นพบคำตอบหรือการกระทำด้วยตนเอง

เทคนิคการสอน หมายถึง กลวิธีต่างๆที่ใช้เสริมกระบวนการ ขั้นตอน วิธีการสอน เพื่อช่วยให้ กระบวนการ ขั้นตอน วิธีการสอน มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้นเทคนิคการสอนหรือ ดำเนินการสอน เพื่อช่วยให้การสอนมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น ในการบรรยาย การ สาธิต การอภิปราย เป็นต้น ผู้สอนอาจใช้เทคนิคต่างๆ ที่สามารถช่วยให้การบรรยายมีคุณภาพและ ประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การยกตัวอย่าง การใช้สื่อการสอน การใช้คำถาม เป็นต้น

สื่อประกอบการสอน หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ ซึ่งถูกนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และเจตคติ จากผู้สอนหรือแหล่งความรู้ไปยัง ผู้เรียน ช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตาม วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่ตั้งไว้

การวัดและประเมินผล หมายถึง กระบวนการตรวจสอบเพื่อให้ได้มาซึ่งตัวเลข หรือ สัญลักษณ์ ที่มีความหมายแทนคุณลักษณะ หรือคุณภาพของสิ่งที่วัด โดยใช้เครื่องมือวัดผลที่มี ประสิทธิภาพ และวินิจฉัยตัดสิน ลงสรุปคุณค่าเพื่อพิจารณาตัดสินใจที่ได้จากการวัดผลอย่างมี กฎเกณฑ์ และมีคุณธรรม

การประเมินระหว่างเรียน (Formative Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อใช้ผลการ ประเมินในการปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอน การประเมินประเภทนี้ใช้ระหว่าง

จัดการเรียนการสอน เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในระหว่างการจัดการเรียนการสอนหรือไม่ หากผู้เรียนไม่ผ่านจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้สอนก็จะหาวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ผลการประเมินยังเป็นการตรวจสอบผู้สอนเองว่าเป็นอย่างไร แผนการสอนรายครั้งที่เตรียมมาดีหรือไม่ ควรปรับปรุงอย่างไร กระบวนการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างไร มีจุดใดบกพร่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไขต่อไป

การประเมินเพื่อตัดสิน (Summative Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อตัดสินผลการจัดการสอน เป็นการประเมินหลังจากผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว อาจเป็นการประเมินหลังจบเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่อง รวมทั้งการประเมินปลายภาคเรียนหรือปลายปี ผลจากการประเมินประเภทนี้ใช้ในการตัดสินผลการจัดการเรียนการสอน หรือตัดสินใจว่าผู้เรียนคนใดควรจะได้รับระดับคะแนนใด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ จะช่วยทำให้ผู้สอนได้เข้าใจผู้เรียน ในขณะเดียวกัน จะทราบผลการสอนของตนเองตามความคิดเห็นของนักศึกษา
2. ทำให้ทราบข้อเสนอแนะของนักศึกษาในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา รายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ ซึ่งจะเป็นแนวทางในการแก้ไขและพัฒนาการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิต สัมพันธ์สามารถแบ่งผลการศึกษาค้นคว้าออกเป็น 7 ตอนได้แก่

- ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษา
- ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
- ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับการสอนและเทคนิคการสอน
- ตอนที่ 4 แนวคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของผู้สอน
- ตอนที่ 5 แนวคิดเกี่ยวกับสื่อการสอน
- ตอนที่ 6 แนวคิดเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล
- ตอนที่ 7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษา

1.1 ความหมายของความพึงพอใจของนักศึกษา

วรรณวิมล จงจรวัยสกุล (2551). “ความพึงพอใจในการบริการของงานทะเบียนและวัดผล” รายงานวิจัย วิทยาลัยราชพฤกษ์.

รัตนา พรหมภาพ (2550). “ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร” รายงานวิจัย ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ภาศิริ เขตปิยรัตน์ และ สีนีนาถ วิกกรมประสิทธิ์ (2553). “ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจ (4 ปี) คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ” รายงานวิจัย คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

รองศาสตราจารย์จิตติมา อัครธิติพงศ์ (2552) กล่าวว่า “ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาจเป็นไปในเชิงการประเมินค่าว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งใดนั้นเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ”

ชรินิ เดชจินดา (2535) กล่าวว่า “ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิด หรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของ

บุคคลได้รับการตอบสนอง หรือบรรลุจุดมุ่งหมายในระดับหนึ่ง ความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงและไม่เกิดขึ้นหากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง”

สุจินต์ สุขะพงษ์ (2552). “ความพึงพอใจของการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการตกแต่งอาหารและการนำเสนอเพื่อการตลาดต่อนักศึกษาด้านการโรงแรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม” รายงานวิจัยภาควิชาอุตสาหกรรมบริการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

Maslow (1954, หน้า80-91) กล่าวว่า “บุคคลจะมีความต้องการที่เรียงลำดับจากระดับพื้นฐานไปยังระดับสูงสุด”

Maslow ทำการศึกษาเขาแบ่งความต้องการของมนุษย์เป็น 5 ลำดับ ลำดับ 1-3 เป็นความต้องการระดับต้น ลำดับที่ 4-5 เป็นความต้องการระดับสูง

ลำดับขั้นที่ 1 ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) หมายถึงความต้องการขั้นต่ำสุดเพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการ อาหาร อากาศ น้ำ ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค ลำดับขั้นที่ 2 ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) หมายถึงความต้องการนี้เป็นความต้องการภายหลังจากที่ความต้องการทางร่างกายถูกตอบสนองแล้ว เป็นความต้องการสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยปราศจากอันตรายทางร่างกายและจิตใจ

ลำดับขั้นที่ 3 ความต้องการทางสังคม(Belonging needs) หมายถึงความต้องการที่จะเข้าร่วมและได้รับการยอมรับในสังคม ความเป็นมิตร และความรักจากเพื่อนร่วมงาน

ลำดับขั้นที่ 4 ความต้องการเป็นที่ยอมรับนับถือ (Estem needs) หมายถึงความต้องการการมีชื่อเสียง และการได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น

ลำดับขั้นที่ 5 ความต้องการความสมหวังของชีวิต (Self-Actualization Needs) หมายถึงความต้องการความสมหวังของชีวิตคือ ความต้องการระดับสูงสุด เป็นความต้องการที่จะบรรลุความสมหวังของตนเองด้วยการใช้ความสามารถ ทักษะ และศักยภาพอย่างเต็มที่

ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ สรุปว่า ความต้องการทั้ง 5 ชั้นของมนุษย์มีความต้องการไม่เท่ากัน การจูงใจตามทฤษฎีนี้ต้องตอบสนองความต้องการของมนุษย์ที่มีความแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับความพึงพอใจที่จะได้รับการตอบสนองความต้องการในแต่ละชั้น

จากความหมายดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ เป็นทัศนคติอย่างหนึ่งที่มีลักษณะเป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นรูปร่างได้ เป็นความรู้สึกส่วนตัวที่เป็นสุขเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการของตนในสิ่งที่ขาดหายไป และเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมในกาแสดงออกของบุคคลที่มีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติในกิจกรรมนั้น ๆ ความพึงพอใจจะทำให้บุคคลเกิดความสบายใจหรือตอบสนองความต้องการทำให้เกิดความสุข รวมทั้งสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นปัจจัยทำให้เกิดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ

นักศึกษา หมายถึง ผู้เรียนในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ ที่ลงทะเบียนในรายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ ในภาคการศึกษา 2/2555

ตอนที่ 2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

2.1 ความหมายของการจัดการเรียนการสอน

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2545: 34) ได้ให้ความหมายว่า “การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอน นักเรียน การถ่ายทอดความรู้ ความคิด หรือแนวปฏิบัติจากครูผู้สอนไปสู่ นักเรียนด้วยวิธีตามที่ครูผู้สอนได้เลือกสรรแล้ว”

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2543: 10) กล่าวว่า “การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานด้านการเรียนการสอนในสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตาม เป้าหมายที่กำหนด ซึ่งองค์ประกอบการเรียนการสอนจะประกอบไปด้วย หลักสูตร วิธีการเรียน การสอนและการประเมินผล”

สุมิตร (2540: 106) กล่าวว่า “การจัดการเรียนการสอนหรือการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ให้แก่ผู้เรียนในวิชาทางภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติทำได้หลายวิธี แต่ในสาระสำคัญเราอาจจะจำแนก การจัดการเรียนการสอนได้ 3 ลักษณะ คือ ผู้สอนเป็นผู้ให้เนื้อหา .ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันคิดค้น เนื้อหาวิชา และผู้เรียนศึกษาเองจากสื่อการสอนที่ผู้สอนเตรียมไว้ให้”

อดิศักดิ์ ศุภธนสินเชษม (2554) กล่าวว่า “การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด หรือแนวปฏิบัติ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีประสบการณ์ เจตคติและพฤติกรรมตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพโดยอาศัยกระบวนการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน”

ดังนั้นจึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการปฏิสัมพันธ์ ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีประสบการณ์ เจตคติและพฤติกรรมตาม เป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพโดยอาศัยกระบวนการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน

2.2 คุณลักษณะของการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการนำหลักสูตรไปใช้ในการปฏิบัติเพื่อถ่ายทอด ความรู้ ประสบการณ์และทักษะให้แก่ผู้เรียน หลักสูตรจะสัมฤทธิ์ผลได้มากหรือน้อยจึงขึ้นอยู่กับ ความสามารถของผู้สอนในการดำเนินการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร วิชัย ดิสสระ (2535: 101-103) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับคุณลักษณะที่ดีของการจัดการเรียนการสอนไว้

ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนควรกำหนดจุดมุ่งหมายให้มีความชัดเจนเพื่อให้สามารถประเมินผลได้ว่าผู้เรียนสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ และเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียน มีความตั้งใจและพยายามเรียนเพื่อให้สามารถปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ให้ได้มากที่สุด

2. แผนการเรียนการสอนควรเป็นระบบ โดยแบ่งเป็นหน่วยย่อยของการเรียนรู้ที่เน้นความคิดรวบยอดแต่ละความคิดไปที่ละหน่วยจนครบบทเรียนทั้งหมด

3. การจัดการเรียนการสอนควรให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนมากกว่าการรับฟังจากผู้สอนเพียงอย่างเดียว ดังนั้นผู้สอนจึงมีหน้าที่จัดเตรียมอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนและช่วยส่งเสริมหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่กำหนดไว้ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงและเป็นการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนเพื่อการทำงานต่อไป

4. ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามความถนัดและตามความสามารถของตนเอง ทำให้ผู้เรียนรู้จักตนเองมากยิ่งขึ้นและสามารถเรียนรู้บทเรียนหรือหน่วยการเรียนอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกนำเอาความรู้และทักษะที่ได้รับจากการเรียนไปทดลองปฏิบัติหรือประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ มากกว่าการตั้งคำถามหลังการเรียนการสอน

2.3 องค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอน

องค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอน ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวไว้ ดังนี้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์(2542: 54) กล่าวไว้ว่า “องค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอน จะต้องประกอบด้วย เนื้อหาวิชา ทักษะกระบวนการและการประเมินผล ซึ่งมีองค์ประกอบย่อยๆ ได้แก่ การเตรียมการสอน วัตถุประสงค์ของวิชา เอกสารประกอบการสอนความสามารถในการสอน การจัดกิจกรรมการสอน การใช้สื่อการสอนและการประเมินผลการสอน”

สมคิด สร้อยน้ำ (2542: 4-5) ได้กำหนดองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนไว้

ดังนี้

1. ครูหรือผู้สอน
2. นักเรียนหรือผู้เรียน
3. หลักสูตร
4. วิธีการสอน หรือกิจกรรมการเรียนการสอน
5. สื่อการสอน
6. การประเมินผล

บุญชม ศรีสะอาด (2541: 5-9) ได้กำหนดองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนไว้

ดังนี้

1. ปัจจัยนำเข้าหรือตัวป้อน (Input) คือ ส่วนประกอบต่าง ๆ ที่นำเข้าสู่ระบบ ได้แก่ ผู้สอน ผู้เรียน หลักสูตรและสิ่งอำนวยความสะดวกหรือสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้

2. กระบวนการดำเนินงาน (Process) คือ การนำเอาปัจจัยนำเข้าหรือตัวป้อนมาเข้ากระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดผลผลิตตามที่ต้องการ ซึ่งในการดำเนินการเรียนการสอนอาจมีกิจกรรมต่าง ๆ หลายกิจกรรม เช่น การสร้างความพร้อมในการเรียน การใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ และการใช้กิจกรรมเสริม เป็นต้น

3. ผลผลิต (Output) คือ ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนไปในทางที่พึงประสงค์ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

3.1 พุทธิพิสัย (Cognitive domain) คือ ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียน สามารถคิดเปรียบเทียบ เชื่อมโยงความสัมพันธ์หรือที่เรียกว่า คิดวิเคราะห์ที่ได้เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจ สรุปชี้ขาด ประเมินค่า และใช้ความรู้ในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ

3.2 จิตพิสัย (Affective domain) คือ ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีและเหมาะสม เช่น มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน วิชาเรียน เพื่อน ๆ ชุมชน และประเทศชาติ มีความสนใจในสิ่งที่เรียน และมีค่านิยมที่เหมาะสม

3.3 ทักษะพิสัย (Psychomotor domain) คือ ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วชำนาญในการเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น การใช้มือ ใช้สายตา ตัวอย่างทักษะพิสัย เช่น ทักษะด้านพิมพ์ดีด เล่นดนตรี และด้านการสร้างหรือผลิตผลงานศิลปะและหัตถกรรม เป็นต้น

4. การติดตาม ประเมินผลและปรับปรุง คือ การวิเคราะห์ข้อมูลหลังจากเสร็จสิ้นกิจกรรมการเรียนการสอน โดยผู้สอนจะต้องพิจารณาองค์ประกอบต่าง ๆ ทั้งหมดในระบบและประเมินว่าได้ผลผลิตตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ และมีจุดบกพร่องในส่วนใดที่จะต้องแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาต่อไป

จากการที่ได้ศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาการจัดการเรียนการสอนในเบื้องต้นนั้น ผู้ทำการวิจัยได้ทำการสรุปความหมายของความพึงพอใจการจัดการเรียนการสอนไว้ดังนี้

ความพึงพอใจ เป็นทัศนคติอย่างหนึ่งที่มีลักษณะเป็นนามธรรม ไม่สามารถมองเห็นรูปร่างได้ เป็นความรู้สึกส่วนตัวที่เป็นสุขเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการของตนในสิ่งที่ขาดหายไป และเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมในการแสดงออกของบุคคลที่มีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติในกิจกรรมนั้น ๆ ความพึงพอใจจะทำให้บุคคลเกิดความสบายใจหรือตอบสนองความต้องการทำให้เกิดความสุข รวมทั้งสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นปัจจัยทำให้เกิดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีประสบการณ์ เจตคติและ

พฤติกรรมตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพโดยอาศัยกระบวนการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน และได้ทำการประมวลองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนที่คิดว่าเหมาะสมที่จะศึกษาความพึงพอใจของการจัดเรียนการสอนวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขาย ปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ มา 4 ด้าน คือ

1. ด้านการสอนและเทคนิคการสอน
2. ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน
3. ด้านสื่อการสอน
4. ด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 แนวคิดเกี่ยวกับการสอนและเทคนิคการสอน

3.1 ความหมายของการสอน

Good (1973: 304 และ 588) ได้ให้ความหมายของการสอนไว้ดังนี้

ความหมายของการสอนในระดับแคบ หมายถึง วิธีการที่ครูถ่ายทอดความรู้ อบรมนักเรียน ให้มีความรู้ ความคิด เจตคติและทักษะดังที่จุดประสงค์การศึกษาได้ระบุไว้

ความหมายของการสอนในระดับกว้าง หมายถึง การกระทำและการดำเนินการด้านต่างๆ ของครูภายใต้สภาพการณ์การสอนการเรียน ซึ่งประกอบด้วย

- การสร้างสัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียน
- กระบวนการตัดสินใจและวางแผนก่อนสอน ซึ่งได้แก่ การวางแผนการสอน การจัดเตรียม

สื่ออุปกรณ์

Langford (1968: 114) กล่าวว่า “การสอนคือกิจกรรมที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลคนหนึ่งยอมรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนรู้ของบุคคลอีกคนหนึ่ง (การสอนจึงเป็นกิจกรรมที่ครูกระทำเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้)”

ดังนั้นจึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การสอน หมายถึง การกระทำทั้งหลายที่เป็นระบบของผู้สอนในการถ่ายทอดความรู้ ส่งเสริมให้ความสะดวกต่อผู้เรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ตลอดจนเกิดความคิดที่จะนำความรู้ไปใช้ให้เกิดทักษะหรือความชำนาญในการที่จะแก้ปัญหาได้ อย่างเหมาะสม

3.2 ความหมายของเทคนิคการสอน

Gerlach and Ely (1980) ได้ให้ความหมายของเทคนิคการสอนไว้ กล่าวคือ เทคนิคการสอนคือ วิธีการที่ครูใช้ในการให้ข้อมูลในการเลือกแหล่งการเรียนรู้ และบทบาทของผู้เรียนที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งวิธีการดังกล่าวแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. การบรรยาย (Expository Approach) จะเป็นวิธีการสอนแบบดั้งเดิม ที่เน้นครูเป็นผู้นำเสนอข้อมูลต่าง ๆ

2. วิธีการสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Approach) วิธีการนี้บทบาทของครูจะเป็นผู้อำนวยการในการจัดประสบการณ์ โดยการตั้งคำถาม สร้างเงื่อนไขให้ผู้เรียนได้เสาะแสวงหาคำตอบในการแก้ปัญหา โดยใช้ ข้อมูล ตำรา หนังสือ วัสดุ และผู้เรียนจะต้องพยายาม รวบรวม (Organize) จัดระบบข้อมูล ความรู้ต่าง ๆ โดยผู้เรียนจะต้องทำกิจกรรมด้วยตัวเอง (Active participations) ในที่สุดจะได้เป็นข้อสรุปที่สามารถนำไปใช้ในการวางแผนการดำเนินการเรียนการสอนได้

ดังนั้นจึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า เทคนิคการสอน หมายถึง กลวิธีต่างๆที่ใช้เสริมกระบวนการขั้นตอน วิธีการสอน เพื่อช่วยให้กระบวนการ ขั้นตอน วิธีการสอน มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้นเทคนิคการสอนหรือดำเนินการสอน เพื่อช่วยให้การสอนมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น ในการบรรยาย การสาธิต การอภิปราย เป็นต้น ผู้สอนอาจใช้เทคนิคต่างๆที่สามารถช่วยให้การบรรยายมีคุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้น เช่น การยกตัวอย่าง การใช้สื่อการสอน การใช้คำถาม เป็นต้น

ตอนที่ 4 แนวคิดเกี่ยวกับบุคลิกภาพของผู้สอน

4.1 ความหมายของผู้สอน

ซูเกียร์ตี โพรธีมัน (2548: 15) กล่าวว่า “ผู้สอน หมายถึง ผู้ทำหน้าที่สอนต้องมีบุคลิกภาพดี มีการแสดงออกทางกายและความคิดที่ดี เช่น มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีร่างกายที่แข็งแรงการแต่งกายสุภาพเรียบร้อย เป็นคนมีเหตุผลมีผลและมีกิริยาท่าทางที่เหมาะสมและผู้สอนยังต้องมีสมรรถภาพในด้านวิชาชีพ ได้แก่ความสามารถในการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนได้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน มีความรู้ในเนื้อหาวิชาชีพที่สอนและเข้าใจหลักสูตรเป็นอย่างดี”

ทิศนา แคมมณี (2545: 17 อ้างอิงใน พระมหานิติกร กลิ่นดอกแก้ว, 2549: 89) กล่าวว่า “ผู้สอน หมายถึง บุคคลผู้มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนหลายประการ คือ มีความรู้ความเข้าใจในสาระที่สอน ความสามารถแรงจูงใจในการสอน สุขภาพของผู้สอน ความพร้อมของผู้สอน บุคลิกลักษณะของผู้สอน สิ่งเหล่านี้มีผลต่อการจัดการเรียนการสอน และต่อพฤติกรรมการสอนของผู้สอน ส่งผลถึงกระบวนการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน”

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 บัญญัติไว้ว่า “ผู้สอน หมายถึงครูและคณาจารย์ในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ ครู หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน คณาจารย์ หมายความว่า บุคลากรผู้ทำหน้าที่

หลักทางการสอนและการวิจัย ในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาของรัฐและเอกชน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546: 3)”

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2540: 4) กล่าวว่า “ผู้สอนหรือครู หมายถึง บุคลากรวิชาชีพผู้ทำหน้าที่สอนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ เป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนการสอนที่ขาดไม่ได้ บุคลิกภาพและความสามารถของผู้สอน มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้สอนควรมีบุคลิกภาพที่ดีและรู้จักเลือกใช้วิธีสอนที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้”

ดังนั้นจึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า ผู้สอน หมายถึง บุคลากรซึ่งทำหน้าที่สอนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน

4.2 ลักษณะของผู้สอนที่ดี

ผู้สอนที่ดีควรมีลักษณะ ดังต่อไปนี้ (ชาญชัย อาจิณสมภาร, 2545: 199-200)

1. พอใจในการสอน ชอบสมาคมและชอบทำงานร่วมกับผู้เรียน
2. มีความรู้เพียงพอเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปและธรรมชาติของผู้เรียน
3. เข้าใจวัตถุประสงค์ของโครงการศึกษา ซึ่งคนมีส่วนร่วมและพยายามปฏิบัติงานเพื่อผลสำเร็จด้วยวัตถุประสงค์นั้น ๆ

4. รู้วิธีแนะแนวทางในการเรียน มีความรู้ความสามารถที่จะใช้วิธีสอนต่างๆ ให้ได้ผลดี

5. มีความรู้ดีเป็นพิเศษในวิชาที่ตนรับผิดชอบสอน
6. สามารถสร้างบรรยากาศในห้องเรียน ผู้สอนและผู้เรียนยกย่องนับถือกัน
7. เป็นผู้แสวงหาความเจริญในด้านงานอาชีพใฝ่ตนแสวงหาวิธีที่จะปรับปรุงตนเพื่อให้เกิดความชำนาญและมีประสิทธิภาพในงานของตนอย่างรอบคอบ และให้ความร่วมมือกับเพื่อนผู้สอนด้วยกัน

Michels (1978: 2-9) ได้กล่าวว่า ครูที่มีความสามารถในการสอนจะต้องปฏิบัติดังนี้

1. มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน (Have Clear Purpose) ครูที่ประสบผลสำเร็จมักจะมีจุดมุ่งหมายการศึกษาต่าง ๆ อยู่ในใจอย่างชัดเจน จะมีคำถามเกี่ยวกับการวางแผนการสอน การประเมินผลต่าง ๆ อยู่เสมอว่าจุดมุ่งหมายคืออะไร ทำไมจึงทำเช่นนี้ จุดประสงค์ของความสัมฤทธิ์ผลคืออะไร เมื่อมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนอยู่ในใจแล้ว ก็สามารถปรับปรุงการวางแผนงานหรือแผนการสอนแต่ละวันเพื่อให้เกิดประสบการณ์ที่ดี ควรมีการพิจารณาอย่างระมัดระวัง ควรรู้ว่าไปที่ไหนเสียก่อนที่จะเริ่มต้นต่อไป

2. ศึกษา นักเรียน (Study Pupils) ศึกษาความต้องการความสามารถและความสนใจของนักเรียน ครูควรจะศึกษา นักเรียนเป็นกลุ่มและศึกษาเป็นรายบุคคลซึ่งอาจจะศึกษาจาก

ระเบียบสะสมการทดสอบและจากแบบสอบถาม เพราะจะทำให้การวางแผนและการประเมินผลมีประสิทธิภาพมาก ทำให้สามารถรู้บางอย่างเกี่ยวกับระดับการพัฒนาการความต้องการ และขีดความสามารถของแต่ละบุคคลได้

3. รู้จักสนองความต้องการของเด็ก (Meet Children Needs) เมื่อทราบความต้องการของเด็กแล้ว ครูควรหาโอกาสพบปะกับเด็ก สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เด็กแต่ละคนมีความรู้สึกคล้ายคลึงกัน ทำให้เกิดความมั่นคง มีความจริงใจและยกย่องเด็กแต่ละคน ช่วยปรับปรุงเด็กแต่ละคนให้มีวุฒิภาวะสูงขึ้น ด้านความต้องการทางร่างกายควรจัดให้เด็กมีประสบการณ์ด้านกิจกรรมทางร่างกายที่เหมาะสมเช่น ให้มีการทำงาน การเล่น การพักผ่อนประจำวัน ด้านความต้องการทางสังคม ควรจัดให้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ให้มีชมรมและการร่วมมือกันทำงาน เพื่อให้เกิดผลดีที่สุดในด้านความต้องการทางอารมณ์ จัดให้เด็กได้พบกับศิลปะดนตรีและส่งเสริมให้เด็กได้แสดงออกตามความชำนาญของตนเอง ความต้องการด้านต่าง ๆ ของเด็กจะช่วยให้เกิดทักษะ ทักษะคติ ตลอดจนส่งเสริมให้มีลักษณะเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตย

4. รู้จักชุมชน (Know Community) พื้นฐานการสอนของครู ควรขึ้นอยู่กับความต้องการและสภาพการณ์ของชุมชนการมีความรู้เกี่ยวกับชุมชนจะมีความสำคัญมาก เพราะจะทำให้เรารู้จักเด็กในชั้นที่เพิ่มขึ้น การสำรวจแหล่งความรู้ในชุมชนจะเป็นแนวทางสำหรับการจัดการศึกษา สถานการณ์ แหล่งบุคคลแหล่งห้องสมุด รายการวิทยุ และแหล่งอุปกรณ์การสอนอื่น ๆ

5. สร้างเนื้อหาวิชาให้มีความหมาย (Make Content Meaningful) พื้นฐานเนื้อหาควรได้จัดและเรียบเรียงให้ตรงกับปัญหา ระดับความคิดและความสามารถในการเรียนของเด็ก ต้องคำนึงถึงวัยวุฒิของผู้เรียน สอนอะไรที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ การให้คำที่มีความหมาย การสอนประจำวัน ควรให้หลักการดังกล่าวประกอบกันหลาย ๆ อย่าง

6. ให้กระบวนการกลุ่ม (Group Process) กระบวนการกลุ่มที่มีประสิทธิภาพจะมีความสำคัญต่อประสิทธิภาพของการสอนมาก กระบวนการกลุ่มในห้องเรียนคือการอภิปรายเป็นกลุ่ม การให้ความร่วมมือ การวางแผน การทำงานและการประเมินผล การเตรียมให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มในห้องเรียนต้องจัดวัสดุอุปกรณ์ไว้อย่างละเอียด จัดบริเวณ ให้คำแนะนำและการจัดการประเมินผล ซึ่งนับว่าเป็นส่วนสำคัญในการเตรียมการทำงาน

7. การใช้วัสดุอุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ (Use Varied Material) การมีทักษะและเทคนิคในการใช้อุปกรณ์การสอนนับเป็นความสามารถในการสอนอย่างหนึ่ง ป้ายนิเทศ การจัดแสดง การสาธิต ภาพยนตร์ กระจกบานไวท์บอร์ด ห้องสมุด สิ่งอ้างอิง หนังสือประกอบการเรียนและอุปกรณ์อื่น ๆ ซึ่งครูควรได้นำมาใช้ในการเรียนการสอน การเลือกการใช้และการประเมินผลของวัสดุเหล่านั้น ควรวางไว้ให้ตรงกับปัญหาที่ครูสามารถทำให้เกิดความกระฉับและแก้ปัญหาในการใช้วัสดุต่างชนิดกันได้

8. การประเมินผลที่ได้รับ (Evaluate Outcome) ความสามารถที่ได้พัฒนาขึ้นจากการประเมินผลการพัฒนาการ และการเรียนของเด็กเป็นลักษณะหนึ่งของครูที่มีความสามารถในการสอน ครูสามารถใช้การตรวจสอบของนักเรียน การสัมภาษณ์ส่วนตัว การใช้ระเบียบสะสมในการประเมินเด็กแต่ละคนได้

9. การรักษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนร่วมงาน (Maintain Professional Relationship) ครูที่ประสบความสำเร็จมักจะให้ความสนใจต่อการสร้างความสัมพันธ์ต่อเพื่อนร่วมงานอาชีพอย่างมาก เช่น ต่อครูใหญ่และครูอื่น หรืออาจจะสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน เด็กนักเรียน ผู้ปกครอง และกับชุมชน

4.3 บทบาทของผู้สอน

บทบาทของผู้สอน ผู้สอนมีหลายบทบาท กิจกรรมการสอนส่วนใหญ่ของผู้สอนสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท เพื่อนำมาซึ่งการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในพฤติกรรมของผู้เรียน และสนับสนุนพัฒนาการของผู้เรียน คือ (ชาญชัย อาจินสมาจาร. 2545: 8)

1. ผู้เชี่ยวชาญการเรียนการสอน เป็นบทบาทแรกๆ ที่เด่นที่สุดของผู้สอนเป็นบุคคลที่วางแผน และประเมินการเรียนรู้ต้องตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งที่สอน วัสดุการสอนที่ใช้วิธีที่ดีที่สุดในการสอน เนื้อหาที่เลือกสอน และวิธีประเมินการเรียนรู้และความคาดหวังของนักเรียนที่จะได้รับคำตอบ ไม่เพียงแต่ในรายวิชาที่สอนเท่านั้น

2. ผู้จัดการงานสำคัญที่สองของผู้สอนคือการทำสิ่งแวดล้อมให้เป็นระเบียบ เป็นโครงสร้างสิ่งๆ ที่รวมอยู่ในบทบาท คือการตัดสินใจและกระทำทั้งหมดที่จำเป็น เพื่อรักษาความเป็นระเบียบ ในห้องเรียน ผู้สอนต้องจัดและดำเนินงานธุรการเป็นจำนวนมาก มีงานเอกสารแบบทดสอบ สถิติต่าง ๆ

3. ผู้ให้คำปรึกษา งานขั้นที่สามของผู้สอน คือ ต้องพร้อมที่จะตอบสนองเมื่อเป็นปัญหาพฤติกรรม ต้องเตรียมความพร้อมในการช่วยเหลือผู้เรียนและผู้ปกครอง ผู้สอนทำงานกับคนคือผู้เรียน ผู้ปกครอง ผู้บริหาร เพื่อนร่วมงาน จึงต้องมีทักษะมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและเตรียมความพร้อมจะสื่อความหมายและทำงานกับคนเหล่านั้นเป็นประจำวัน บางครั้งภายใต้เหตุการณ์ที่น่าอัศจรรย์

ดังนั้นจึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า บทบาทของผู้สอน ได้แก่ บทบาทหน้าที่ของความเป็นผู้สอน คือ ผู้เชี่ยวชาญในการเรียนการสอน ควบคุมรักษาความเป็นระเบียบในห้องเรียน ผู้ให้คำปรึกษา มีทักษะมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของผู้สอน ปฏิบัติหน้าที่ดี ปลูกฝังคุณธรรมให้กับผู้เรียนในเรื่อง ความสะอาด ความสุภาพเรียบร้อย ความเสียสละ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และรับผิดชอบปกครองศิษย์ให้มีระเบียบวินัย และปกครองศิษย์ให้มีพฤติกรรมที่เหมาะสมและเป็นคนดีของสังคมประเทศชาติ

4.4 บุคลิกภาพของผู้สอน

บุคลิกภาพเป็นสิ่งที่สำคัญที่ผู้สอนทุกคนต้องมี และต้องสร้างขึ้นให้เป็นรูปธรรม ให้เกิดการยอมรับและศรัทธาจากผู้เรียน ผู้ปกครองและชุมชน เป็นการสร้างความเชื่อมั่นในอาชีพ ดังนั้น ผู้สอนต้องมีคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพทั่วไป และบุคลิกภาพที่สัมพันธ์กับงาน (ดิเรก เนียมคำ. 2548: 31) บุคลิกภาพที่ดีในการสร้างมนุษยสัมพันธ์ดังนี้

1. มีสุขภาพกายสุขภาพใจดีและสมบูรณ์
2. มองโลกในแง่ดีเสมอ
3. เป็นคนทันโลกทันเหตุการณ์

พระธรรมกิตติวงศ์ ทองดี สุรเตโช (2548: 97-98) กล่าวว่า “บุคลิกภาพและกิริยาท่าทางของผู้สอนต้ององอาจ มีความเชื่อมั่นในตนเอง รูปร่างเล็กใหญ่ไม่สำคัญ เพราะเป็นรูปธรรม นามธรรม สิ่งที่จะส่งเสริมบุคลิกภาพได้ คือการนั่งหมั้นเรียบร้อยเป็นปริวิตถลการแสดงความยิ้มแย้มแจ่มใส แสดงถึงความเต็มใจสอน ความเป็นกันเอง คำพูดมีน้ำหนักและเชื่อมั่น ตลอดทั้งกิริยาและท่าทาง การยืน การเดิน การนั่ง มีความเหมาะสม ผู้สอน ผู้มีกิริยา และบุคลิกลักษณะท่าทางดี จะเป็นเสน่ห์ดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจและเต็มใจเรียนด้วย”

ดังนั้นจึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า บุคลิกภาพของผู้สอนหมายถึง คุณลักษณะของผู้สอนที่แสดงออกต่อนักศึกษา ได้แก่ กิริยาท่าทางที่เป็นมิตร โอบอ้อมอารี การสื่อสารด้วยวาจาที่สุภาพ การแสดงสีหน้า และอารมณ์ต่อนักศึกษาขณะทำการสอน การแต่งกายสุภาพเรียบร้อยเหมาะสม ความเป็นระเบียบวินัยเป็นตัวอย่างที่ดี รวมถึงการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมแก่นักศึกษา เป็นต้น

ตอนที่ 5 แนวคิดเกี่ยวกับสื่อการสอน

5.1 ความหมายของสื่อการสอน

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของสื่อการสอนไว้ดังนี้

Heinich and Others (1985: 5) กล่าวว่า “สื่อการสอน หมายถึง สื่อชนิดใดก็ตามไม่ว่าจะเป็นสไลด์ โทรทัศน์ วิทยุ เทปบันทึกเสียง ภาพถ่าย เครื่องฉาย และวัตถุตีพิมพ์ ซึ่งเป็นพาหนะในการนำข้อมูลจากแหล่งหนึ่งไปยังผู้รับ เมื่อนำมาใช้กับการเรียนการสอน หรือส่งเนื้อหาความรู้ไปยังผู้เรียนในกระบวนการเรียนการสอน”

Norberg and Srygley (1973: 584) กล่าวว่า “สื่อการสอนหมายถึงอุปกรณ์ทั้งหลายที่สามารถนำเสนอความรู้ให้แก่ผู้เรียน จนเกิดผลการเรียนที่ดี ทั้งนี้รวมถึงกิจกรรมต่างๆ ที่ไม่เน้นเฉพาะวัสดุหรือเครื่องมือเท่านั้น เช่น การศึกษานอกสถานที่ การสาธิต การทดลอง ตลอดจนการสัมภาษณ์ เป็นต้น

Hass and Packer (1964: 11) ได้ให้ความหมายของสื่อการสอนไว้ว่า “สื่อการสอน คือ เครื่องมือที่ช่วยครูผู้สอนในการถ่ายทอดสิ่งต่างๆที่เป็นจริง ทักษะ ทักษะคิด ความรู้ ความเข้าใจ และความซาบซึ้งไปยังผู้เรียน หรือเป็นเครื่องมือประกอบการสอนที่เราสามารถได้ยินและมองเห็นได้ดีเท่าๆกัน”

กิดานันท์ มลิทอง (2543: 79) กล่าวว่า “สื่อการสอน คือ สื่อชนิดใดก็ตามไม่ว่าจะเป็นเทป บันทึกลายเสียง สไลด์ วิทยุ โทรทัศน์ วีดิทัศน์ แผนภูมิ ภาพนิ่ง ฯลฯ ซึ่งบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนสิ่งเหล่านี้ เป็นวัสดุทางกายภาพที่นำมาใช้ในเทคโนโลยีการศึกษา เป็นสิ่งที่ใช้เป็นเครื่องมือหรือช่องทางในการเรียนการสอน”

จากนิยามและความคิดเห็นของนักวิชาการและนักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังที่กล่าวมาแล้วนั้นสามารถสรุปได้ว่า สื่อการสอน หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ ซึ่งถูกนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ ทักษะ และเจตคติ จากผู้สอนหรือแหล่งความรู้ไปยังผู้เรียน ช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่ตั้งไว้

ตอนที่ 6 แนวคิดเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล

6.1 ความหมายของการวัดผล

นักการศึกษาหลายท่านให้ความหมายของการวัดผลไว้ดังนี้

Guilford (1976: 8) ได้ให้ความหมายของการวัดผลไว้ว่า “การวัดผล หมายถึงกระบวนการที่กำหนดจำนวน ตัวเลขให้กับวัตถุสิ่งของ หรือบุคคล ตามความหมายที่จะวัดสอบ และเปรียบเทียบลักษณะความแตกต่างที่ปรากฏอยู่ในสิ่งที่จะวัดนั้น ๆ”

ภัทรา นิคมานนท์ (2522: 1) ได้ให้ความหมายของการวัดผลไว้ว่า “การวัดผล หมายถึง การใช้เครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่ง ที่จะค้นหา หรือการตรวจสอบเพื่อให้ได้ปริมาณ จำนวน หรือคุณภาพที่มีความหมายแทนพฤติกรรม หรือผลงาน ที่แต่ละคนแสดงออกมา”

วิเชียร เกตุสิงห์ (2514: 5) ได้ให้ความหมายของการวัดผลไว้ว่า “การวัดผล หมายถึง ขบวนการที่จะนำมาซึ่งตัวเลข จำนวน ปริมาณ โดยจำนวนหรือปริมาณนั้นมีความหมายแทนพฤติกรรมอย่างหนึ่งหรือแทนผลงานที่แต่ละคนแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบสิ่งเร้าออกมา”

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า การวัดผล หมายถึงวิธีการที่จะทำให้ทราบปริมาณและคุณภาพ โดยอาศัยเครื่องมือหรือวิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การตรวจผลงาน การสอบถาม หรือสัมภาษณ์ และการใช้แบบทดสอบ

6.2 ความหมายของการประเมินผล

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการประเมินผลไว้ดังนี้

วิทยา ประชากร (2548: 30 อ้างอิงใน พระนิมิตร กลิ่นดอกแก้ว, 2549: 113) กล่าวว่า “การประเมินผล หมายถึง การรวบรวมการที่ผู้สอนใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียน สถานศึกษาและดำเนินการประเมินผลโดยแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ได้แก่ การประเมินผลระดับชั้นเรียน เป็นการวัดความก้าวหน้าของผู้เรียน และการประเมินผลระดับสถานศึกษาเป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าด้านการเรียนรู้เป็นรายชั้นปีและช่วงชั้นของสถานศึกษา”

กรมวิชาการ (2546: 24) กล่าวว่า “การประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึงกระบวนการที่ให้ผู้สอนให้พัฒนาคุณภาพผู้เรียนเพราะจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงถึงพัฒนาการ ความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน รวมทั้งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ”

สุวิมล ว่องวานิช (2546: 171) กล่าวว่า “การประเมินผล หมายถึงกระบวนการตีความหรือตัดสินคุณค่าของสารสนเทศที่รวบรวมมาได้ โดยสารสนเทศที่รวบรวมมาได้จากกระบวนการประเมินนั้น เป็นเสมือนภาพจากกระจกเงาที่สะท้อนให้เห็นภาพผู้เรียนในห้องเรียนเท่านั้น สารสนเทศเหล่านั้นได้สะท้อนคุณค่าในตัวผู้เรียนที่เราตั้งไว้หรือไม่ กล่าวคือนักเรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่เรามุ่งมันให้เขาเรียนรู้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด”

ประเสริฐ ธรรมโวรหาร (2542: 107) กล่าวว่า “การประเมินผล หมายถึง การประเมินเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ และเพื่อการตัดสินผลการเรียนรู้ของนักเรียน จัดเป็นเครื่องมือสำคัญยิ่งจะช่วยให้ครูได้ทราบระดับความเจริญงอกงามของเด็กแต่ละคนว่ามีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น หรือลดลงอย่างไร ผู้เรียนได้เกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะ เจตคติ และการปฏิบัติตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้เพียงใดหรือไม่”

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2540: 207) กล่าวว่า “การประเมิน หมายถึง การตรวจสอบดูว่าผู้เรียนได้เกิดการเปลี่ยนแปลงความรู้ เจตคติ และทักษะไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่เพียงใดภายหลังจากที่ได้ผ่านประสบการณ์ที่หลักสูตรจัดให้แล้ว”

ดังนั้นจึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การประเมินผล หมายถึง กระบวนการที่ผู้สอนใช้วัดความรู้ความสามารถ การพัฒนาการ การเปลี่ยนแปลงทางเจตคติ ทักษะ รวมทั้งผลสำเร็จทางการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อนำมาสู่การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

6.3 องค์ประกอบด้านการประเมินผล

วศิน กาญจนวนิชย์กุล (2545: 26-27) ได้กล่าวว่า การประเมินผลเป็นกระบวนการต่อเนื่องของการเรียนการสอน แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การประเมินผลก่อนเรียน เพื่อช่วยให้ผู้สอนได้ทราบความสามารถของแต่ละคน เพื่อเป็นข้อมูลในการพิจารณาตัดสินว่า จะมีความสามารถเพียงพอในการศึกษาต่อหรือไม่ ถ้าไม่เพียงพอจะได้ทำการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นได้

2. การประเมินผลระหว่างเรียนเมื่อมีการสอนไประยะหนึ่งๆ ควรจะได้มีการประเมินผลผู้เรียนตามจุดประสงค์ของรายวิชานั้นๆ เพื่อจะได้ทราบว่ามีความรู้เพียงพอหรือควรจะไปข้างหน้าได้หรือยัง

3. การประเมินผลหลังเรียน เป็นการประเมินผลรวม ครอบคลุมจุดประสงค์ต่างๆ หลายจุดประสงค์ เป็นการประเมินเพื่อตัดสินความสามารถ เพื่อดูว่าตั้งแต่ต้นจนบัดนี้ ผู้เรียนมีความสามารถตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมต่างๆ มากน้อยเพียงใด

6.4 ขั้นตอนของการประเมินผล

สมคิต (2532) ได้กล่าวถึงขั้นตอนและลำดับขั้นของการประเมินผลการเรียน สรุปได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ทำความเข้าใจ พฤติกรรมที่ต้องประเมิน โดยแปลความหรือตีความในรูปของการแสดงออกของเด็ก ซึ่งเป็นขั้นทำความเข้าใจจุดประสงค์ในการสอน

ขั้นที่ 2 ตั้งเกณฑ์โดยการกำหนดว่า การแสดงออกของนักเรียนต้องอยู่ในระดับใดครูจึงยอมรับว่านักเรียนมีพฤติกรรมนั้นจริง

ขั้นที่ 3 วัดผลนักเรียนโดยเลือกใช้วิธีการ และเครื่องมือที่เหมาะสมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่บอกให้ทราบว่าผลพฤติกรรมของนักเรียนอยู่ในระดับใด สถานศึกษาจะต้องสนใจ ศึกษาหาความรู้ และจัดดำเนินการภายในสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 4 ลงความเห็นว่ามีนักเรียนมีพฤติกรรมนั้นจริงหรือไม่ โดยการนำข้อมูลในขั้นที่ 3 เปรียบเทียบกับเกณฑ์ในขั้นที่ 2 ถ้าพฤติกรรมของนักเรียนถึงระดับที่เป็นเกณฑ์ก็ยอมรับว่านักเรียนมีพฤติกรรมนั้นจริงโดยสมบูรณ์ ถ้าพฤติกรรมของนักเรียนไม่ถึงระดับที่เป็นเกณฑ์ ก็วินิจฉัยหาข้อบกพร่องของการเรียนการสอน

จากการที่ได้ศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลในเบื้องต้นนั้น ผู้ทำการวิจัยได้ทำการสรุปความหมายของการวัดและประเมินผลไว้ว่าการวัดและประเมินผล หมายถึง กระบวนการตรวจสอบเพื่อให้ได้มาซึ่งตัวเลข หรือสัญลักษณ์ ที่มีความหมายแทนคุณลักษณะ หรือคุณภาพของสิ่งที่วัด โดยใช้เครื่องมือวัดผลที่มีประสิทธิภาพ และวินิจฉัยตัดสิน ลงสรุปคุณค่าเพื่อพิจารณาตัดสินใจที่ได้จากการวัดผลอย่างมีกฎเกณฑ์ และมีคุณธรรม ซึ่งผู้ทำการวิจัยได้แบ่งการประเมินผลไว้ดังนี้

1. การประเมินระหว่างเรียน (Formative Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อใช้ผลการประเมินในการปรับปรุงกระบวนการจัดการเรียนการสอน การประเมินประเภทนี้ใช้ระหว่างการจัดการเรียนการสอน เพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในระหว่างการจัดการเรียนการสอนหรือไม่ หากผู้เรียนไม่ผ่านจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้สอนก็จะหาวิธีการที่

จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ผลการประเมินยังเป็นการตรวจสอบผู้สอนเองว่าเป็นอย่างไร แผนการสอนรายครั้งที่เตรียมมาดีหรือไม่ ควรปรับปรุงอย่างไร กระบวนการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างไร มีจุดใดบกพร่องที่ต้องปรับปรุงแก้ไขต่อไป

2. การประเมินเพื่อตัดสิน (Summative Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อตัดสินผลการจัดการสอน เป็นการประเมินหลังจากผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว อาจเป็นการประเมินหลังจบเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่อง รวมทั้งการประเมินปลายภาคเรียนหรือปลายปี ผลจากการประเมินประเภทนี้ใช้ในการตัดสินผลการจัดการเรียนการสอน หรือตัดสินใจว่าผู้เรียนคนใดควรจะได้รับระดับคะแนนใด

ตอนที่ 7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จิตติมา อัครธิตพิงศ์ (2552) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในเรื่องความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ของนักศึกษาภาคปกติ ระดับปริญญาตรี 4 ปี สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ประจำปีการศึกษาที่ 2/2552 เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ในด้านเนื้อหาวิชา ด้านผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านปัจจัยส่งเสริมการเรียนการสอน และด้านการประเมินผลการเรียนการสอน ซึ่งพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในด้านเนื้อหาวิชา ด้านผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านการประเมินผลการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และในด้านปัจจัยส่งเสริมการเรียนการสอน นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ ในส่วนของเนื้อหาวิชานั้นมีความทันสมัย เหมาะสมกับสาขาที่เรียน เป็นวิชาที่น่าสนใจ สาระเนื้อหาดี สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ แต่ควรให้มีเนื้อหาที่ยาวกว่านี้ โดยถ้าเป็นแบบเนื้อหาตามหนังสือที่เหมาะสมกับการบรรยายจะเป็นผลดีมาก ส่วนของผู้สอน มีการสอนที่แทรกประสบการณ์ดี ทำให้เข้าใจได้ความรู้ มีความเป็นกันเอง มีการเอาสื่อใหม่ๆ มาสอนเสมอ และผู้สอนมีความเอาใจใส่กับผู้เรียนเป็นอย่างดี ส่วนของกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนมีกิจกรรมที่หลากหลาย มีการจัดงานเป็นกลุ่มให้กับนักศึกษา แต่นักศึกษาในห้องไม่ค่อยให้ความร่วมมือกัน ส่วนของปัจจัยส่งเสริมการเรียนการสอน ผู้สอนมีส่วนช่วยกระตุ้นการสอนให้กับนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้ความรู้และนำไปใช้ประโยชน์ แต่อยากให้มีโอกาสทัศนูปกรณ์ที่พร้อมกว่านี้ และในส่วนของผลการประเมินการเรียนการสอน ผู้สอนมีความยุติธรรม ประเมินตามความเป็นจริง และมีการแจ้งคะแนนให้นักศึกษาทราบก่อนสอบ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ” ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. แบบแผนการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ” นี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ ในภาคการศึกษาที่ 2/2555 จำนวนทั้งหมด 136 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ ในภาคการศึกษาที่ 2/2555 โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จำนวน 3 กลุ่มเรียน ซึ่งมีจำนวนนักศึกษา 136 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสอนและเทคนิคการสอน ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยกำหนดระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีความหมายดังนี้

ระดับความพึงพอใจ

5	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
3	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
2	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบคำถามปลายเปิด

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดำเนินการดังนี้

- ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย
- กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- สร้างแบบสอบถามฉบับร่าง และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณา จากนั้นปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา
- นำแบบสอบถามผ่านการตรวจความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และการใช้ภาษา จากคณะกรรมการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
- นำแบบสอบถาม ไปทดลองใช้ (try-out) กับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยทำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ จำนวน 136 คน โดยนำแบบสอบถามไปแจกให้แก่นักศึกษาในวันสุดท้ายของการเรียนการสอนใน ภาค 2/2555

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์มีดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ด้วยการหาค่าความถี่ และร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน วิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) โดยแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 162)

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการเรียนการสอน

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50 หมายถึง มีมีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามเรื่อง “การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ ” จำนวน 105 ชุด และได้นำเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในภาพรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

เพื่อให้เข้าใจผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ทางสถิติและอักษรย่อที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

n	หมายถึง	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (Mean) ระดับความพึงพอใจ
$S.D.$	หมายถึง	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้จำแนกข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ ภาคการศึกษาที่ 2/2555 ไว้ดังนี้ คือ จำแนกตามเพศและจำนวนครั้งในการเข้าเรียนต่อภาคการศึกษา โดยมีรายละเอียดตามที่แสดงไว้ในตารางแสดงจำนวนและค่าร้อยละ (Percentage) ของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	60	57.14
หญิง	45	42.86
รวม	105	100
การเข้าเรียนต่อภาคการศึกษา		
น้อยกว่า 5 ครั้ง	0	0
5 – 10 ครั้ง	16	15.24
มากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป	89	87.76
รวม	105	100

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศชายมากกว่านักศึกษาเพศหญิง และนักศึกษาส่วนใหญ่มีการเข้าชั้นเรียนมากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป

ตอนที่ 2 ผลวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ โดยการหาค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในภาพรวมและจำแนกเป็นรายด้าน

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ จำแนกเป็นรายด้าน

ด้าน	ระดับความพึงพอใจ		
	\bar{X}	SD	แปลความ
1. การสอนและเทคนิคการสอน	4.42	0.56	มาก
2. บุคลิกลักษณะของอาจารย์	4.59	0.49	มากที่สุด
3. สื่อประกอบการสอน	4.26	0.52	มาก
4. การวัดและประเมินผล	4.32	0.54	มาก
ภาพรวม	4.40	0.53	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59) รองลงมาคือด้านการสอนและเทคนิคการสอน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42) ด้านการวัดและประเมินผล (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32) และด้านสื่อประกอบการสอน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26) ตามลำดับ

SRIPATUM UNIVERSITY

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ จำแนกตามด้านการสอนและเทคนิคการสอน

ด้านการสอนและเทคนิคการสอน	ระดับความพึงพอใจ		
	\bar{X}	SD	แปลความ
1. อาจารย์แจ้งจุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเกณฑ์การวัดและประเมินผลการสอนชัดเจน	4.4	0.49	มาก
2. อาจารย์ระบุวิธีสอน เวลาที่ใช้สอน วัสดุอุปกรณ์ไว้อย่างชัดเจนในแต่ละหัวข้อที่สอน	4.19	0.57	มาก
3. อาจารย์ใช้วิธีสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	4.28	0.56	มาก
4. อาจารย์ใช้เทคนิคต่างๆ ในการสอน เพื่อผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น ได้แก่ การยกตัวอย่าง การใช้คำถาม การอภิปราย การนำเสนอผลการค้นคว้า เป็นต้น	4.55	0.49	มากที่สุด
5. อาจารย์ใช้คำถามหรือกิจกรรมการสอนที่กระตุ้นให้นักศึกษาคิดวิเคราะห์หรือวิจารณ์	4.38	0.59	มาก
6. อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถาม แสดงความคิดเห็น ประชุม พูดคุย ให้คำแนะนำ และรับฟังข้อคิดเห็นของนักศึกษาที่แตกต่างหรือขัดแย้งจากอาจารย์	4.65	0.53	มากที่สุด
7. อาจารย์ใช้ภาษาในการสอนที่นักศึกษาสามารถเข้าใจได้ง่ายและเหมาะสมกับเนื้อหา	4.48	0.57	มาก
รวม	4.42	0.56	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ ด้านการสอนและเทคนิคการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดมี 2 ข้อ คือ ข้อ 4 และ 6 ที่ส่วนข้ออื่นๆ ที่เหลือมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการปฏิบัติและระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ จำแนกตามด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์

ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์	ระดับความพึงพอใจ		
	\bar{X}	SD	แปลความ
1. อาจารย์เข้าสอนตรงเวลาทุกครั้ง	4.42	0.49	มาก
2. อาจารย์ใช้วาจาที่สุภาพเหมาะสมกับนักศึกษา	4.70	0.45	มากที่สุด
3. อาจารย์สอนโดยมีการสอดแทรกคุณธรรม/จริยธรรม/จรรยาบรรณวิชาชีพ/ค่านิยมระหว่างการสอน	4.39	0.49	มาก
4. อาจารย์สามารถควบคุมอารมณ์ในขณะที่สอนได้ดี	4.63	0.48	มากที่สุด
5. อาจารย์แต่งกายสุภาพ เรียบร้อยเป็นแบบอย่างแก่นักศึกษา	4.8	0.40	มากที่สุด
รวม	4.59	0.49	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด(ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดมี 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2 4 และ 5 ส่วนข้อ อื่นๆ ที่เหลือมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

SRIPATUM UNIVERSITY

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ จำแนกตามด้านสื่อประกอบการสอน

ด้านสื่อประกอบการสอน	ระดับการปฏิบัติ		
	\bar{X}	SD	แปลความ
1. อาจารย์ใช้ตำรา/ เอกสารประกอบการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน	4.48	0.50	มาก
2. อาจารย์ใช้สื่อเกี่ยวกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ประกอบการสอน	4.27	0.56	มาก
3. อาจารย์แจ้งรายชื่อหนังสือและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่จะศึกษา ค้นคว้าได้ด้วยตนเอง	4.13	0.53	มาก
4. อาจารย์ใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนแล้ว นักศึกษาสามารถเข้าใจและเรียนรู้เนื้อหาได้ดีขึ้น	4.22	0.54	มาก
5. อาจารย์ ใช้ สื่อ e-learning มาช่วยเสริมให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	4.20	0.49	มาก
รวม	4.26	0.52	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ ด้านสื่อประกอบการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกข้อที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

SRIPATUM UNIVERSITY

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ จำแนกตามด้านการวัดและประเมินผล

ด้านการวัดและประเมินผล	ระดับการปฏิบัติ		
	\bar{X}	SD	แปลความ
1. อาจารย์กำหนดเกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	4.10	0.49	มาก
2. อาจารย์แจ้งให้นักศึกษาทราบถึง แนวทางการทดสอบล่วงหน้า	4.49	0.50	มาก
3. อาจารย์จัดให้มีการทดสอบย่อยระหว่างเรียนและการทดสอบปลายภาคตามที่กำหนดไว้	4.60	0.49	มากที่สุด
4. อาจารย์แจ้งผลการทดสอบของนักศึกษาให้ทราบ หลังจากการสอบทุกครั้ง	4.23	0.52	มาก
5. อาจารย์มีการปรับปรุงกระบวนการจัดการสอนจากผลการประเมินการเรียนรู้	4.04	0.42	มาก
6. อาจารย์มีการทบทวนเนื้อหา หรือเฉลยข้อสอบ เพื่อให้ให้นักศึกษาสามารถเข้าใจมากขึ้น	4.47	0.55	มาก
รวม	4.32	0.54	มาก

จากตารางที่ 6 พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ ด้านการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก(ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด มี 1 ข้อ ได้แก่ ข้อ 3 ส่วนข้อ อื่นๆ ที่เหลือมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 7 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์

ด้าน	จำนวนข้อ	ค่าความเชื่อมั่น
1. การสอนและเทคนิคการสอน	7	0.82
2. บุคลิกลักษณะของอาจารย์	5	0.65
3. สื่อประกอบการสอน	5	0.67
4. การวัดและประเมินผล	6	0.78
รวมทั้งฉบับ	23	0.91

จากตารางที่ 7 พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ สูง (ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน

ด้านการสอนและเทคนิคการสอน

1. อาจารย์สอนง่ายเข้าใจ มีเทคนิคที่สอนแบบมีทักษะและหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน
2. สนุก ไม่เบื่อ
3. มีเทคนิคในการสอนที่ดี ทำให้นักศึกษาไม่เบื่อ
4. มีสไลด์ Power Point มากกว่านี้
5. ยกตัวอย่างให้เห็นภาพชัดเจน
6. อาจารย์สอนแบบเข้าใจได้ง่าย เนื้อหาเหมาะสม ไม่มากไม่น้อยจนเกินไป
7. อาจารย์สอนรู้เรื่อง เข้าใจเนื้อหาที่เรียน ทำให้นักเรียนถามตอบได้
8. อาจารย์ยกตัวอย่าง และเฉลยหลังการทำข้อสอบ ทำให้ทราบว่าตนเอง ทำผิดตรงไหน
9. เข้าใจง่ายจากการทำแบบฝึกหัด คำนวณ
10. เข้าใจง่ายดีแล้วค่ะ

ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์

1. อาจารย์พูดจาสุภาพอ่อนโยน แต่งกายเรียบร้อย
2. มั่นใจดีค่ะ
3. อาจารย์น่ารักมากค่ะ
4. บุคลิกลักษณะดูดี การแต่งกายเหมาะสม คำพูดน้ำเสียงดี
5. อาจารย์พูดเพราะและน่ารักเข้าถึงนักศึกษา
6. อาจารย์แต่งกายสุภาพเรียบร้อยดีค่ะ
7. ดีค่ะเป็นกันเอง นักศึกษาไม่เครียด
8. แต่งกายเรียบร้อยดูมีสีสัน ไม่น่าเบื่อดีค่ะ
9. อาจารย์แต่งกายเรียบร้อย

ด้านสื่อประกอบการสอน

1. มีการนำเอกสาร มาใช้ในการเรียนการสอน
2. มีสื่อการเรียนการสอนครบ
3. ซ่อมแซมได้พร้อมใช้ตลอดเวลา
4. ใช้คอมในการสอนและให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็นด้วย
5. Slide สื่อการสอนบาง Slide ไม่ชัดเจน

ด้านการวัดและประเมินผล

1. มีการให้ Quiz ตลอด
2. ใช้การทำงานกลุ่มให้น้อยลง
3. อาจารย์แจ้งให้ทราบทุกครั้งก่อนสอบ
4. มีการสอบและทำงานในห้องเยอะ คะแนนขยับย่ำดี คะแนนช่วยจะได้เยอะๆ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ซึ่งสามารถสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของวิจัย

เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ ด้านการสอนและเทคนิคการสอน ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน ด้านสื่อประกอบการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ ในภาคการศึกษาที่ 2/2555 จำนวนทั้งหมด 136 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ ภาคการศึกษาที่ 2/2555 จำนวน 3 กลุ่มเรียน ซึ่งมีจำนวนนักศึกษา 136 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ ใน 4 ด้านได้แก่ ด้านการสอนและเทคนิคการสอน ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน ด้านสื่อประกอบการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

ตอนที่ 3 สอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบคำถามปลายเปิด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถามไปแจกให้กลุ่มตัวอย่าง ในวันสุดท้ายของการเรียนการสอนในภาค 2/2555 มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 105 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์มีดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. ข้อเสนอแนะ สังเคราะห์จากข้อคำถามปลายเปิด

สรุปผลการวิจัย

1. การจำแนกข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้
จำแนกตามเพศ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย 60 คน และเพศหญิงจำนวน 45 คน
จำแนกตามจำนวนครั้งในการเข้าเรียนต่อภาคการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการเข้าเรียนมากกว่า 10 ครั้งขึ้นไปต่อภาคการศึกษา จำนวน 89 คน เข้าเรียน 5-10 ครั้งต่อภาคการศึกษา จำนวน 16 คน และเข้าเรียนน้อยกว่า 5 ครั้งต่อภาคการศึกษา จำนวน 0 คน ตามลำดับ
2. ผลศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน มีการปฏิบัติอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์ รองลงมาคือด้านการสอนและเทคนิคการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสื่อประกอบการสอน ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเพื่อการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน ในรายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ ด้านการสอนและเทคนิคการสอน ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน ด้านสื่อการสอน และด้านการวัดและประเมินผล ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีปทุมที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ ภาคการศึกษาที่ 2/2555 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ ในปัจจุบันที่พบว่าด้านการสอนและเทคนิคการสอน ด้านบุคลิกภาพของผู้สอน ด้าน

การวัดและประเมินผลและด้านสื่อประกอบการสอน โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากนั้น แสดงว่าในรายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ มีการจัดการเรียนการสอนครบถ้วนตาม องค์ประกอบของการสอน ตามที่ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์(2542: 54) กล่าวไว้ว่า “องค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอน จะต้องประกอบด้วย เนื้อหาวิชา ทักษะกระบวนการและการประเมินผล ซึ่ง มีองค์ประกอบย่อยๆ ได้แก่ การเตรียมการสอน วัตถุประสงค์ของวิชา เอกสารประกอบการสอน ความสามารถในการสอน การจัดกิจกรรมการสอน การใช้สื่อการสอนและการประเมินผลการสอน” ซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้ทางมหาวิทยาลัยได้ให้อาจารย์จัดทำแผนการเรียนไว้ล่วงหน้าก่อนเปิดเรียนอยู่แล้ว ซึ่งได้มีการกำหนดแผนการเรียนในแต่ละหัวข้อ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ และการวัดผล โดยผู้วิจัยได้อธิบายให้นักศึกษาทราบตั้งแต่คาบแรกของการเรียนการสอน ดังนั้นนักศึกษาก็จะสามารถตรวจสอบตัวเองได้ว่าเข้าใจเนื้อหาที่เรียนแค่ไหน และทั้งนี้เนื่องจากจุดประสงค์การเรียนรู้สามารถใช้เป็นเกณฑ์สำหรับวัดผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาและ เป็นแนวทางสำหรับประเมินคุณภาพและ ประสิทธิภาพทางการสอนได้ตามที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543 : 133) ให้ความหมายของแผนการสอนว่า หมายถึง การวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเป็นแนว ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละครั้งโดยกำหนดสาระสำคัญ จุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอนสื่อ ตลอดจนการวัดผลและการประเมินผล

สำหรับสื่อการสอนในรายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ ได้มีการนำเทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน จึงทำให้นักศึกษามีความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ช่วยกระตุ้นความสนใจ และการจดจำได้ดี ซึ่งนักศึกษสามารถนำไปทบทวนได้ด้วยตัวเอง ดังที่ กรมวิชาการ (2533: 32-33) ได้กล่าวไว้ว่าการใช้สื่อการสอนจะกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้ดี ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายและช่วยสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดความสนใจใฝ่รู้มากยิ่งขึ้น

สำหรับผู้วิจัยได้มีการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถามและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนอย่างทั่วถึงเสมอ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนได้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังที่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 22 (2545: 13) ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และ อารมณ์ ใจเที่ยง (2540: 4) กล่าวว่า ผู้สอนหรือครู หมายถึง บุคลากรวิชาชีพผู้ทำหน้าที่สอนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ เป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนการสอนที่ขาดไม่ได้ บุคลิกภาพและความสามารถของผู้สอน มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้สอนควรมีบุคลิกภาพที่ดีและรู้จักเลือกใช้วิธีสอนที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ สำหรับการวัดและประเมินผล ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการวัดผลและชี้แจงหลักเกณฑ์การประเมินให้นักศึกษาทราบตั้งแต่ครั้งแรกของการสอน และก่อนที่

จะมีการประเมินผลการเรียนย่อยในแต่ละครั้งก็จะแจ้งให้นักศึกษาทราบล่วงหน้า เพื่อจะได้เตรียมตัว และเตรียมความพร้อมก่อน ซึ่งจะได้ไม่เกิดปัญหาในภายหลัง สำหรับวิธีการประเมินผลที่ใช้ส่วนใหญ่ ในรายวิชานี้ ได้แก่ การสอบ และการทดสอบย่อย โดยพิจารณาและเลือกใช้วิธีการประเมินตามความเหมาะสมทั้งนี้เพราะวิธีการประเมินผลแต่ละวิธีมีจุดเด่นแตกต่างกัน ดังที่ กรมวิชาการ (2546: 24) กล่าวว่า การประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึงกระบวนการที่ให้ครูผู้สอนให้พัฒนาคุณภาพผู้เรียนเพราะ จะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงถึงพัฒนาการความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน รวมทั้งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็ม ศักยภาพ

ในส่วนของสื่อประกอบการสอน ทางมหาวิทยาลัย ได้มีการเตรียมความพร้อมในด้านสื่อ อุปกรณ์การเรียน รวมถึงการดูแลรักษาหรือตรวจสอบอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่ ตลอดเวลาเช่น คอมพิวเตอร์ โปรเจคเตอร์ไมโครโฟน เครื่องเสียง และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น ทำให้ สามารถรองรับสื่อการสอนที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้หลากหลายรูปแบบซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของอาภาภรณ์ เทียนขาว (2544) เรื่อง การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการขายในวิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคกลาง กรม อาชีวศึกษากระทรวงศึกษาธิการ พบว่าควรมีห้องปฏิบัติการ วัสดุอุปกรณ์และครุภัณฑ์ที่ เพียงพอกับจำนวนนักเรียนและถูกต้องเหมาะสมตามรายวิชาซีพีให้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชาการ จัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะบริหารธุรกิจ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ข้อเสนอแนะด้านการสอนและเทคนิคการสอน รายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์

อาจารย์ผู้สอนควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยวิธีการที่หลากหลาย พยายาม สอดแทรกเนื้อหาที่น่าสนใจเพื่อให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้ดี เนื้อหาที่สอนควรมีความสัมพันธ์และ ต่อเนื่องกัน จะส่งผลให้ผู้เรียน เรียนรู้ไปตามลำดับ อาจารย์ผู้สอนควรหากรณีศึกษาหรือตัวอย่างของ ธุรกิจมาให้นักศึกษาวิเคราะห์ และนำทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้นักศึกษาจะได้มีความเข้าใจ ในรูปแบบหรือกระบวนการดำเนินงานของธุรกิจ นอกจากนี้ควรมอบหมายแบบฝึกหัดที่มีลักษณะ คำนวนในเรื่องของการจัดซื้อวัตถุดิบหรือสินค้า และเส้นทางการขนส่งวัตถุดิบเพื่อให้นักศึกษาจะได้มี ความเข้าใจเพิ่มขึ้น

2. ข้อเสนอแนะด้านบุคลิกภาพของผู้สอน รายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์

อาจารย์ผู้สอนควรแต่งการสุภาพเหมาะสม เพื่อให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา รวมทั้งการควบคุมอารมณ์ และการใช้วาจาที่เหมาะสม เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเรียนรู้ได้ดี ไม่เกิดความเบื่อหน่ายต่ออาจารย์

3. ข้อเสนอแนะด้านสื่อประกอบการสอน รายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์

มหาวิทยาลัยควรมีการจัดหาสื่อการสอน เทคโนโลยี และซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้องทางด้านโลจิสติกส์ ในการเรียนการสอน เพื่อให้ นักศึกษาสามารถเรียนรู้ และเข้าใจระบบการดำเนินการของโลจิสติกส์และซัพพลายเชนได้ทั้งกระบวนการ นอกจากนี้ ควรส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนได้จัดทำสื่อการสอนให้มีความน่าสนใจ ซึ่งจะ ทำให้นักศึกษาเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น และควรมีการพัฒนา รูปแบบของ e-learning ให้ดึงดูดความสนใจของนศ. เพื่อให้ นักศึกษาเข้ามาใช้งานมากขึ้น จะเป็นผลทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหา มากขึ้น

4. การวัดและประเมินผล รายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์

อาจารย์ผู้สอนควรจัดให้มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังการเรียนในแต่ละเรื่อง เพื่อเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษามีความสนใจต่อการเรียนในแต่ละครั้ง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเพื่อวิเคราะห์เนื้อหา รายวิชาการจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ เพื่อ กำหนดเนื้อหาที่เหมาะสม โดยพิจารณาถึงระดับความรู้ของผู้เรียน ลำดับของเนื้อหา และระยะเวลา ในการสอน และนำมาปรับปรุงแก้ไขแผนการเรียนการสอนดังกล่าวให้เหมาะสมกับผู้เรียนมากขึ้น

2. ควรมีการศึกษาเรื่องรูปแบบของเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการจัดทำสื่อการสอนที่เหมาะสม กับความต้องการของนักศึกษาในแต่ละแบบ ได้แก่ สื่อการสอนแบบออนไลน์ หรือ e- book

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กรมวิชาการ. 2533. **หลักการพื้นฐานของหลักสูตรและการสอน**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.

กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ. 2545. **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับปรับปรุง 2545)**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี.

วิภาวรรณ สิงห์พริ้ง อังศนา จันแดง ทศนีย์ ตันติพิศาลกุล และภุชงค์ แพรขาว. (2552). “ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอน ของคณะวิทยาศาสตร์” วารสารวิจัยและพัฒนา มจร. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

จิตติมา อัครจิตพิงศ์.(2552). “ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ของนักศึกษาภาคปกติ ระดับปริญญาตรี 4 ปี สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ประจำปีการศึกษาที่ 2/2552.” รายงานวิจัยสาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

กลุ่มงานบริการ. (2552). รายงานวิจัยความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ. สำนักวิทยบริการ. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

รัชนีกุล ภิญโญภาณุวัฒน์ และ ปุณณภา เจริญธรรมวัฒน์.(2549) รายงานการวิจัย เรื่อง การประเมินความพึงพอใจของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชต่อการให้บริการคำปรึกษาและด้านการรับลงทะเบียน ของสำนักทะเบียนและวัดผล มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

รองศาสตราจารย์กาญจนา สิริกัลรัตน์.(2553). “ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนและการให้บริการของหน่วยงานสนับสนุน” กองนโยบายและแผน มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

อดิศักดิ์ ศุภธนสินเขมม. (2554). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชา CSE 105 โครงสร้างข้อมูล สาขาวิชาวิศวกรรมซอฟต์แวร์. รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

Maslow, Abraham Harold. (1970). Motivation and Personality. 2nd ed. New York: Harper & Row.

วรรณวิมล จงจรวัยสกุล (2551). “ความพึงพอใจในการบริการของงานทะเบียนและวัดผล” รายงานวิจัย วิทยาลัยราชพฤกษ์.

รัตนา พรหมภาพ (2550). “ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร” รายงานวิจัย ภาควิชาการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ภาศิริ เขตปิยรัตน์ และ สินีนาถ ภิกรมประสิทธิ์ (2553). “ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจ (4 ปี) คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ ” รายงานวิจัย คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์.

สุจินต์ สุขะพงษ์ (2552). “ความพึงพอใจของการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการตกแต่งอาหารและการนำเสนอเพื่อการตลาดต่อนักศึกษาด้านการโรงแรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม” รายงานวิจัยภาควิชาอุตสาหกรรมบริการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ภาคผนวก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

**เรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชา LSC 305 การจัดการ
ผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์**
คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ได้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ โดยข้อมูลจากแบบสอบถามนี้ถือว่าเป็นความลับ ใช้เฉพาะในการวิจัยครั้งนี้เท่านั้นและจะไม่ผลต่อเกรดในการเรียนวิชานี้

2. แบบสอบถามประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงพัฒนา

3. ขอความกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

ชาย หญิง

2. การเข้าเรียนต่อภาคการศึกษา

น้อยกว่า 5 ครั้ง 5-10 ครั้ง มากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป

**ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา
LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์**

คำชี้แจง ท่านโปรดพิจารณาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัยการผลิตสัมพันธ์ ที่ท่านเรียน ว่ามีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับใด โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องใต้หมายเลขที่ระบุแทนระดับความพึงพอใจ ดังตัวอย่างและรายละเอียดต่อไปนี้

ตัวอย่าง

ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน	ระดับความพึงพอใจ				
1. อาจารย์สอบถามความเข้าใจนักศึกษาทุกครั้งที่ทำเนิการสอน		✓			

ระดับความพึงพอใจ

5 หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
4 หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
3 หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
2 หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
1 หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
ด้านการสอนและเทคนิคการสอน					
1. อาจารย์ชี้แจงจุดมุ่งหมาย/จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและเกณฑ์การวัดและประเมินผลการสอนในแต่ละเนื้อหาอย่างชัดเจน					
2. อาจารย์ระบุวิธีสอน เวลาที่ใช้สอน วัสดุอุปกรณ์ไว้อย่างชัดเจนในแต่ละหัวข้อที่สอน					
3. อาจารย์ใช้วิธีสอนที่หลากหลายเหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา					
4. อาจารย์ใช้เทคนิคต่างๆ ในการสอน เพื่อผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น ได้แก่ การยกตัวอย่าง การใช้คำถาม การอภิปราย การนำเสนอผลการค้นคว้า เป็นต้น					
5. อาจารย์ใช้คำถามหรือกิจกรรมการสอนที่กระตุ้นให้นักศึกษาคิดวิเคราะห์หรือคิดอย่างมีวิจารณ์					
6. อาจารย์เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ซักถาม แสดงความคิดเห็น ประชุมพูดคุย ให้คำแนะนำ และรับฟังข้อคิดเห็นของนักศึกษาที่แตกต่างหรือขัดแย้งจากอาจารย์					
7. อาจารย์ใช้ภาษาในการสื่อสารสอนที่นักศึกษาสามารถเข้าใจได้ง่ายและเหมาะสมกับเนื้อหาและเหมาะสมกับเนื้อหา					
ด้านบุคลิกภาพของอาจารย์					

ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน	ระดับความพึงพอใจ				
	5	4	3	2	1
1. อาจารย์เข้าสอนและเลิกสอนตรงเวลาทุกครั้ง					
2. อาจารย์ใช้วาจาที่สุภาพเหมาะสมกับนักศึกษาเสมอ					
3. อาจารย์สอนโดยมีการสอดแทรกคุณธรรม/จริยธรรม/จรรยาบรรณวิชาชีพ/ค่านิยมในระหว่างการสอน					
4. อาจารย์สามารถควบคุมอารมณ์ในขณะสอนได้ดี					
5. อาจารย์แต่งกายสุภาพ เรียบร้อยเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา					
ด้านสื่อประกอบการสอน					
1. อาจารย์ใช้ตำรา/ เอกสารประกอบการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน					
2. อาจารย์ใช้สื่อเทคโนโลยีที่สมัยใหม่ประกอบการสอน					
3. อาจารย์แจ้งรายชื่อหนังสือและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่จะศึกษา ค้นคว้าได้ด้วยตนเอง					
4. สื่อที่อาจารย์ใช้ประกอบการเรียนการสอน ช่วยให้นักศึกษาสามารถเข้าใจและเรียนรู้เนื้อหาได้ดีขึ้น					
5. อาจารย์ใช้สื่อ e-learning มาช่วยเสริมให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ					
ด้านการวัดและประเมินผล					
1. อาจารย์กำหนดเกณฑ์การประเมินสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม					
2. อาจารย์แจ้งให้นักศึกษาทราบถึงแนวทางการทดสอบล่วงหน้า					
3. อาจารย์จัดให้มีการทดสอบย่อยระหว่างเรียนและการทดสอบปลายภาคตามที่กำหนดไว้					
4. อาจารย์แจ้งผลการทดสอบของนักศึกษาให้ทราบหลังจากการสอบทุกครั้ง					
5. อาจารย์มีการปรับปรุงกระบวนการจัดการสอนจากผลการประเมินการเรียนรู้					
6. อาจารย์มีการทบทวนเนื้อหา หรือเฉลยข้อสอบ เพื่อให้นักศึกษาสามารถได้ศึกษาและทำความเข้าใจได้มากขึ้น					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน

ด้านการสอนและเทคนิคการสอน

.....

.....

.....

ด้านบุคลิกลักษณะของอาจารย์

.....

.....

ด้านสื่อประกอบการสอน

.....

.....

.....

ด้านการวัดและประเมินผล

.....

.....

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางรังสีจันทร์ สุวรรณสทิศกร
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	2/266 หมู่บ้านแมกไม้ ซอยวิชรพล ถนนสุขาภิบาล 5 เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร 10220
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน คณะ บริหารธุรกิจ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2527 ศศ.บ.(รัฐศาสตร์) จาก มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ.2539 บธ.ม.(องค์การและการจัดการ) จาก มหาวิทยาลัยศรีปทุม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY